l' economia dels
Consumidors
TARDOR 2010
Publicació de l'Associació d'Usuaris de Bancs, Caixes i Assegurances (AICEC-ADICAE)

Hipoteques i habitages P.4

Bancs i caixes especulen amb els habitatges embargats

Les entitats financeres posseeixen més de 100.000 habitatges i quan acabi 2010 hauran passat a les seves mans 50.000 més. Això els converteix en la major immobiliària d'Espanya, controlant un percentatge considerable de l'oferta total d'habitatges i més tenint en compte que són les que controlen el fluxe hipotecari.

Nou codi de Consum P.11

Poca imaginació i alguns avenços

La normativa impulsa l'educació financera però hauria d'aprofundir encara més en matèria de responsabilitats dels prestadors de serveis, la tasca dels Serveis Públics de Consum i, sobretot, la informació sobre serveis financers, aportant noves iniciatives i aprofitant millor l'experiència de les associacions de consumidors.

Clips, swaps, hipoteques, assegurances, comissions,...

Els abusos de bancs i caixes d'estalvis

ESTRESSEN ALS CONSUMIDORS

La pràctica totalitat de la Banca espanyola ha superat el test de estrès del Comitè de Supervisors Bancaris Europeus. Però, i els afectats per clips, swaps, contractes de permuta financera, clàusules terra, Martinsa-Fadesa, Banif Immobiliari, Lehman Brothers ,...? Els consumidors sí que viuen estressats ... i per culpa de les entitats financeres. Les proves haurien d'haver servit per trencar les condicions irracionals que exigeixen ara les entitats per prestar diners i que no tenen en compte la repercussió social. La gran majoria de les entitats financeres espanyoles estan immerses en diversos casos d'estafes col.lectives als consumidors des de fa uns anys. Com no s'en sorten bé, dels tests d'estrès, si no estan pagant el que li deuen a centenars de milers de consumidors? Potser el sistema bancari no es vegi a si mateix 'estressat'. Però el cert és que els consumidors sí que ho estan ... i per culpa de la Banca.

LA RUINA DE LES PENSIONS PRIVADES

Planificar adequadament l'estalvi destinat a la jubilació és una de les majors preocupacions d'una gran part de la població, especialment en un període de crisi econòmica global en el que el futur de l'actual sistema de pensions no està gens clar. A més la múltiple oferta existent en el mercat en forma de plans de previsió assegurats (PPA), plans d'inversió assegurada (PIA) o plans de pensions dificulta encara més l'elecció. En primer lloc cal tenir molt clar en què consisteix cadascun d'aquests productes, així com la seva regulació fiscal. Es tracta d'un assumpte que cal tenir molt en compte, perquè tots els ciutadans dediquen gran part dels seus estalvis a gaudir-ne al moment de la jubilació. En termes globals l'any passat es van destinar a Espanya 84.788.000 d'euros en plans de pensions, amb una inversió mitjana de 7.892 euros per persona. AICEC-ADICAE l'ajuda a conèixer a fons els productes per a poder prendre la millor decisió de cara a la seva jubilació.

NO ES DESANIMI...

¡¡¡És possible una solució amb la plataforma Hipotecària d' ADICAE!!!

I també...

- Tregui partit a la seva *assegurança de la llar*.
- Plataforma hipotecària d'ADICAE: una eina molt útil.
- Productes bancaris: articles de luxe.

carta del president

l'economia dels Consumidors

PUBLICACIÓ DE L'ASSOCIACIÓ D'USUARIS DE BANCS, CAIXES D'ESTALVI I ASSEGURANCES DE CATALUNYA

AICEC-ADICAE

TARDOR 2010
Nº. 4

Director: **Manuel Pardos**

Subdirector: **Paco Sanz**

Redacció: **Gianfranco Pani, Héctor Mendal, Jofre Farrés, Ricardo Torres, Pere Massagué**

Maquetació, portada i il·lustracions: **Antonio Laguardia, Diego Palacios**

Edita: **AICEC-ADICAE**
Membre del Consell de les Persones Consumidores i Usuàries de Catalunya i del Consell de Consum de la Ciutat de Barcelona.

Redacció, administració i subscripcions:
C/ Entença nº 30, ent. 1a
08015 Barcelona (Espanya)
Tf: 933425044 / Fax: 933425045
e-mail: aicec@adicae.net
www.adicae.net/catalunya

L'economia dels Consumidors exclou completament la publicitat comercial com a garantia d'independència per als seus lectors.

Es prohibeix la reproducció d'articles d'aquesta revista sense autorització d'AICEC-ADICAE i citant la seva procedència. Així mateix es prohibeix expressament la seva reproducció amb finalitats de publicitat comercial.

D.L. Z-707-2001

Balanç de 7 anys de política de consum a Catalunya

Els principals problemes dels consumidors catalans segueixen sense resoldre's

Per als consumidors i ciutadans moltes coses estan passant i continuaran passant a Catalunya, si no es posen els mitjans adequats per a resoldre una situació cada dia més difícil. L'aprovació i posada en marxa del nou Codi de Consum de Catalunya hagués pogut representar un avenç substancial en la defensa dels drets dels consumidors avui, però en conjunt, l'actuació en política de protecció dels consumidors a Catalunya en aquests set anys ha tingut avenços tan tímids que requeriran d'una acció enèrgica després de les eleccions.

AICEC-ADICAE fa temps que exigeix una política per als consumidors valenta, sensible, original i en contínua millora, amb mesures concretes que són el que necessiten els consumidors i usuaris catalans per afrontar els seus veritables problemes, en un context tan greu com l'actual .Aquestes iniciatives, que podrien ser pioneres, dotarien a l'autonomia d'una legitimitat i consistència que avui està en dubte per als consumidors i usuaris. Algunes d'aquestes iniciatives, en alguns casos, són inajornables:

-La participació efectiva i democràtica dels usuaris en els òrgans de govern de les caixes d'estalvis.

-Una valenta i decidida aposta per posar a ratlla des de les competències de consum, a les entitats de crèdit, bancs i caixes d'estalvis.

-Iniciatives, a través de polítiques socials immediates i directes, per superar els greus problemes d'endeutament i sobreendeutament dels consumidors.

-Exercici seriós i responsable de les múltiples competències en matèria d'habitatge i sòl, autèntic filó, en moltes ocasions consentit, de fraus al comprador d'habitatge (males qualitats, terminis incomplerts, avals inexistents, etc.).

-Desenvolupament d'un moviment de consumidors com a agent social amb personalitat pròpia, més enllà del clientelisme habitual.

Balanç crític de dues legislatures

En el deure de la política de consum aquests anys hem d'anotar el canvi merament nominal i administratiu de les reformes a l'Agència Catalana del Consum, però que no s'ha traduït en mesures de contingut i profunditat necessàries. S'ha perdut l'ocasió d'oferir veritables solucions, desaprofitades en costosíssimes campanyes, com les de l'etiquetatge i en algun cas les atorgades a organitzacions afins, que no responen a les veritables preocupacions actuals en matèria de consum d'una societat com la catalana. Les Campanyes d'Educació Financera iniciades al costat del Banc d'Espanya s'han quedat en mers gestos, que no tenen la profunditat crítica i continuïtat que s'exigeix, i que no poden desmentir els problemes greus dels ciutadans catalans.

En efecte, les dades de l'economia dels consumidors catalans no deixen espai a fàcils optimismes. De cada cinc execucions hipotecàries que s'han realitzat a Espanya, entre el 2007 i el primer trimestre del 2010, una s'ha produït a Catalunya. Davant d'aquesta situació, lluny de lamentar-se, el primer que cal exigir a un govern és imaginació, en aquest cas sense trencar les limitacions de competència en matèria financera, i voluntat per tirar endavant propostes coherents i valents. Així es va fer en alguns casos, com el relatiu suport econòmic i institucional al documental "Endeutats" d'AICEC-ADICAE que va contribuir a conscienciar a desenes de milers de ciutadans sobre la realitat dels problemes greus que patia Catalunya davant l'especulació bancària. Però en altres va semblar cedir al desinterès, com el rebuig a la invitació feta per AICEC-ADICAE a participar activament en els reeixits i necessaris Fòrums Hipotecaris que ha organitzat l'associació juntament amb altres col·lectius socials representatius per elaborar un document unitari i presentar-lo al Parlament de Catalunya, perquè dins de les seves competències, es legislés l'establiment de solucions encara que fossin preventives i parcials per el greu problema del sobreendeutament de les llars catalanes.

Catalunya té competències en matèria de consum i ha de ser capaç d'exercir-les davant de qui sigui. En aquest sentit, no deixa de cridar l'atenció que la mateixa Agència que és capaç de sancionar a Canal Satélite Digital per incloure "clàusules abusives" en els seus contractes o Vueling, Easy Jet i Clickair per no complir amb els compromisos adquirits amb els seus clients, no hagi iniciat cap procediment inspector ni sancionador quan apareixen les clàusules abusives dels contractes hipotecaris, principal preocupació de les economies familiars catalanes com demostra l'augment considerable de reclamacions que s'han produït en aquest segment d'activitat.

Un altre aspecte en què s'ha demostrat apatia ha estat el de controlar les "reunificacions de crèdits". Després de les sancions al 90% d'aquests "xiringuitos" per publicitat enganyosa, no s'ha seguit fent un control exigent i rigorós d'aquest sector, i el que és pitjor, tot i tenir plenes competències, no s'ha aplicat i desenvolupat de manera decidida i clara la nova llei de "reunificacions de crèdit", en vigor des de juny de 2009. Des d'AICEC-ADICAE creiem que no s'ha utilitzat tota la capacitat creativa que s'espera d'un govern progressista que no ha sabut estar a l'altura d'una societat tan dinàmica, avançada i lluitadora en els temes socials com la catalana.

Les properes eleccions han de servir perquè els consumidors plantegem a totes les forces polítiques que aspiren a governar la necessitat que s'ofereixin noves solucions més valentes i decidides als problemes reals dels ciutadans. AICEC-ADICAE recolzarà sempre una política que sigui capaç de veure la realitat amb la perspectiva d'exigència necessària i que plantegi i afronti els reptes per una nova política de consum compromesa de veritat amb els consumidors catalans.

Manuel Pardos presidente@adicae.net

breus

ELS CONSUMIDORS EUROPEUS NO ARRIBEN A FINAL DE MES

Segons l'últim Eurobaròmetre, publicat per la Comissió Europea, al voltant del 20% dels europeus té problemes per afrontar el pagament de les seves factures. Aquest percentatge augmenta encara més en els països del Sud i l'Est d'Europa, i Grècia el país que en surt més mal parat en aquest sentit, amb un índex del 58%. Les expectatives de futur són encara pitjors, ja que el 28% dels enquestats consideren que la seva situació econòmica empitjorarà l'any que ve, mentre que només el 17% segueixen creient en una millora de la seva economia. A Espanya, el percentatge de ciutadans que creuen que els seus recursos financers minvaran encara més és del 37%. L'enquesta surt a la llum

després de l'anunci de noves mesures per part dels líders de la Unió Europea per intentar treure a 20 milions d'europeus de la pobresa i l'exclusió social durant l'última dècada. Mesures, per cert, molt menys contundents que les adoptades per salvar els responsables de la crisi -la Banca-. De fet els riscos d'exclusió social per impagament de deutes a Espanya responen especialment als préstecs hipotecaris ja que la inclusió en aquests de determinades clàusules abusives -com la clàusula sòl- ha impedit que els consumidors es beneficiïn en gran mesura de les baixades dels tipus d'interès. Un fet que, sumat a l'augment de la inestabilitat laboral, ha continuat gravant excessivament les butxaques dels consumidors que, com queda reflectit en l'Eurobaròmetre, segueixen tenint molts problemes per arribar a final de mes.

ADICAE posa al servei de tots els consumidors i usuaris una publicació rigurosa i amena que resoldrà els seus dubtes en qualsevol àmbit del món del consumidor

- Informació imprescindible per a la seva economia
- La millor rendibilitat per al seu estalvi i consum
- La clau dels seus drets com a consumidor

Subscrigui's

Nom: .....Cognoms .....
Domicili: .....CP .....
Ciutat: ..... Telèfon:.....
D.N.I.:..... Signatura:
Forma de pagament: 10 euros (6 números)

❑ **Domiciliació Bancària**. Benvolguts Srs.: Els prego que amb càrrec al meu compte atenguin fins a nova ordre els rebuts que presenti ADICAE en concepte de subscripció a la revista L'ECONOMIA DELS CONSUMIDORS.

Titular : ..... Banc/Caixa: .....
Agència: ..... Adreça: .....
Població: .....C.P.: .....
Codi Compte Client (C.C.C.): _ _ _ _ - _ _ _ _ - _ _ - _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

Data: ...../...../200....
Signatura del titular:

Correu: **ADICAE, C/ Gavín 12, local, 50001 ZARAGOZA**

Telèfon subscripcions: **976 39 00 60**
Fax subscripcions: **976 39 01 99**
Correu: **aicar.adicae@adicae.net**

Sus datos personales han sido incorporados al fichero automatizado de la Asociación de Usuarios de Bancos, Cajas de Ahorros y Seguros de España (ADICAE) con la exclusiva finalidad de garantizar una adecuada información y prestación de los servicios a sus socios. Usted puede ejercitar los derechos de acceso, cancelación, rectificación y oposición a la incorporación de sus datos a nuestro fichero notificándolo expresamente por escrito dirigido a ADICAE, calle Gavín nº 12, local (50.001) Zaragoza.

BANCS I CAIXES SÍ ESTRESSEN ALS CONSUMIDORS

La pràctica totalitat de la banca espanyola ha superat el test d'estrès del Comitè de Supervisors Bancaris Europeus, però les que no ho han fet són, concretament, les caixes d'estalvis. Excessiva bancarització, manca de democratització?. I a més, que passa amb els afectats per contractes de permuta financera, clàusules sòl, Banif Immobiliari, Lehman Brothers ,...? Els consumidors sí que viuen estressats... i per culpa de les entitats financeres.

El test d'estrès publicat recentment pel Comitè de Supervisors Bancaris Europeus (CEBS) no ha deixat en bon lloc a diverses entitats financeres espanyoles. Mentre, segons les seves dades, la gran majoria dels bancs estan resistint "bé" la crisi econòmica, cinc entitats financeres necessitarien encara més liquiditat per sobreviure si la situació econòmica continua empitjorant. Es tracta de Banca Cívica, Banca Espiga, la unió de Caixa Catalunya, Manresa i Tarragona, la de Unnim i la recentment intervinguda Cajasur, encara que en aquest últim cas les proves es van realitzar abans de la seva fusió amb el BBK. Són dades certament preocupants, especialment en el cas de la unió de les caixes catalanes ja que, a finals de 2009, ocupaven en conjunt el cinquè lloc en el rànquing de caixes d'estalvis espanyoles segons l'actiu acumulat, amb 811.024.000 d'euros.

I ELS CONSUMIDORS?

Les proves haurien de servir per trencar les condicions irracionals que exigeixen ara les entitats per prestar diners i que no tenen en compte la repercussió social. Els consumidors no són els causants dels problemes del sistema i no obstant això les entitas han comès molts abusos amb ells, sobretot quan els morosos involuntaris estan sent castigats duríssimament tot i els ajuts que el Govern ha donat al sistema financer. L'endeutament familiar ha crescut sistemàticament per sobre de la renda en els darrers anys, cosa que fa que el ratio entre les dues hagi crescut des del 45% l'any 1995 o el 76,7% l'any 2001, fins a arribar al 140% l'any 2008. Les darreres anàlisis i dades existents parlen ja de més de 100.000 famílies en procediments d'execució judicial hipotecaria, xifres que poden doblar-se en els propers mesos segons gairebé tots els analistes.Els tests d'estrès a la Banca europea es realitzen cada any, però mai han estat publicats fins aquest 2010. Per què sí en aquesta ocasió? I per què el 98% del sistema financer espanyol ha estat sotmès a l'examen per únicament el 65% del conjunt del sistema europeu? Fa la impressió que Europa ha volgut "posar-li un examen" a Espanya. Per què, des del Govern, se li ha donat tanta repercussió a aquests resultats? I per què no s'han fet públics en anys anteriors? On eren aquests tests quan van esclatar els casos col·lectius de Fórum Filatélico, Afinsa i Arte y Naturaleza que van atrapar entre 9.000 i 13.000 milions d'euros de més de 477.000 famílies?. A més, no s'han tingut en compte tots els casos col·lectius de denúncies contra les entitats per contractes de permuta financera, clàusules sòl ... Què passarà amb aquestes dades si els tribunals donen la raó als consumidors i les entitats financeres es veuen obligades a pagar?. ADICAE ja ha presentat demandes contra 61 entitats pel cas de les clàusules sòl en les hipoteques. I segueixen endavant les demandes per swaps i permutes financeres. Casos com AVA, Banfisa, Banif Immobiliari, Lehman Brothers, Ruralcaixa, ... són moltes les estafes en les quals les entitats financeres es veuen involucrades i els consumidors perjudicats. Com no n'han de sortir ben parades dels tests d'estrès si no paguen el que li deuen a centenars de milers de consumidors? Potser el sistema bancari no es vegi a si mateix "estressat". Però els consumidors sí que ho estan ... i per culpa de la Banca.

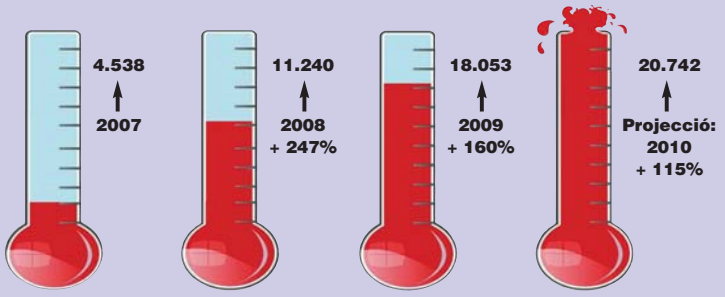

■ **Endeudament, clàusules sòl, abusos bancaris, clips, productes d'estalvi tòxics, ... quí es preocupa per l'estrès dels consumidors?**

Calalunya, ofegada pels acomiadaments, embargaments,...

Els problemes dels consumidors catalans no deixen de crèixer des de que, al 2007, va esclatar la crisi. Des de llavors els acomiadaments presentats davant del Tribunal Superiorde Justícia han passat de 13.104 a 2.007-24.648 l'any passat, el 18% de tots elspresentats a Espanya. També s'han multiplicat les reclamacions de quantitats, 13.587el 2007 per 24.119 del 2009. Potser la dada més sagnant és el de les execucions hipotecàries,que han passat de 4.538-18.053, xifra que podria quedar feta miques aquest any ja que, en els sisprimers mesos de 2010 es van efectuar 10.371. Els embargaments també constitueixen una seriosa amenaça, 6379 fins al juliol, el que suposa que 30 famílies catalanes al dia perden la seva casa per culpa dels embargaments bancaris quedant, d'aquesta manera, en risc d'exclusió social. És una situació a la qual cal posar límits de manera immediata, encara que ni la classe política ni lafinancera semblen, lamentablement, disposades a solucionar aquesta dramàtica situació.

Execucions hipotecàries a Catalunya

Des de 2007 han crescut un 485%

"ENDEUTATS, SOBRE LA TERANYINA"

El documental que posa rostre al sobreendeutament

Quatre històries d'endeutats i dotzenes de testimonis d'experts analitzen la crisi immobiliària i crediticia.

Més informació a aicec.adicae.net

Les hipoteques escombraries NO HAN DESAPAREGUT

Bancs i caixes volen desprendre's de gran part del seu estoc d'habitatges ja que el nou sistema de previsions els obliga a aportar fins al 30% del valor de taxació dels seus pisos a càrrec seu transcorreguts dos anys des de la seva adquisició. Estan llançant ofertes que recorden en excés a les causants de la crisi.

Les entitats financeres s'han llançat a una carrera desesperada per desfer-se de la major part del seu estoc immobiliari, que continua augmentant a causa de les execucions hipotecàries i que ja ha superat els 60.000 milions d'euros en els seus balanços. El motiu d'aquesta celeritat? Molt senzill: el nou sistema de provisions, que els obliga a destinar al seu propi compte fins al 30% del valor de taxació dels seus pisos, un cop transcorreguts dos anys des de la seva adquisició.

Com més llarga sigui la durada del préstec hipotecari, més interessos aniran a parar al Banc

Per què ha crescut el seu estoc d'habitatges? Principalment, per les execucions hipotecàries. El 2009 es van dur a terme, a tot Espanya, 93.319. La previsió per al 2010, basada en dades ofertes pel Consell General del Poder Judicial, és encara pitjor: 121.006. Des de 2008 les execucions han crescut a un ritme del 206%. En termes generals, des que el 2007 va començar a esclatar la bombolla immobiliària, s'hauran produït a Espanya 298.954 execucions. A finals de 2009 bancs i caixes posseïen més de 100.000 habitatges, i quan acabi 2010 hauran passat per les seves mans altres 50.000. Són els pisos que les entitas financeres van adquirir el 2008 -molts d'ells en mal estat-els que es volen treure de totes a totes. Per això han recuperat productes com la hipoteca al 100% -que estava en vies d'extinció- i tristament semblen haver-se normalitzat les hipoteques a 50 anys. Mesures desesperades que són fins i tot pitjors que les que van provocar l'esclat de la bombolla immobiliària.

QUÈ CONDICIONS DE FINANÇAMENT OFEREIX LA BANCA PER ALS SEUS PISOS?

Ampliant al màxim el finançament i el termini d'amortització o la flexibilitat (fins a cinc anys de carència inicial), les entitats trepitjen l'accelerador per reactivar la venda dels seus habitatges, però sense baixar els preus. Volen que els consumidors segueixin pagant a preu d'or.

Fonts del sector calculen que el preu de l'habitatge en els grans desenvolupaments urbanístics i en l'entorn de les ciutats caurà encara un 20% més. Les entitats financeres no volen 'arriscar-se' a això i, per això, ofereixen més 'facilitats' ... però no pel que fa al preu ja que els pisos que ofereixen segueixen sent al voltant d'un 30% més car del seu preu raonable. Segons diversos estudis, en els pisos de més de 200.000 euros les ofertes de les entitats solen ser un 4% més cares que les del mercat lliure i un 12% més que les que ofereixen les immobiliàries ... opcions més barates però que segueixen sense arribar al 30% raonable i just.

I PER ALS HABITATGES QUE NO SÓN 'SEUS'?

Per als immobles que no són de la seva propietat el finançament no supera el 80% del valor de taxació de l'immoble, els terminis són més curts -al voltant de 20 o 30 anys- i hi ha més costos per comissions-obertura, amortització anticipada, subrogació , cancel.lació ,...-. A més la major flexibilitat de les entitats en la concessió de finançament per als seus immobles contrasta amb l'estancament que, en línies generals, registra el crèdit al consum malgrat la seva lleu repunt en els últims mesos.

Si el consumidor tria una casa que realment li agrada, ha de lluitar per una hipoteca ajustada al mercat. Ha de visitar diversos bancs fins a trobar la millor oferta. El que s'ha de seguir triant és la llar, no la hipoteca.

BANCS I CAIXES D' ESTALVI: LA MAYOR INMOBILIARIA

BANC SANTANDER: *les millors condicions... per als seus pisos*

La seva cartera de pisos pot consultar-se al portal Altamira i, encara que en les seves sucursals asseguren que les condicions serien les mateixes que per a un pis que no sigues de la seva propietat -Euribor a un any + 1'75% i quota d'obertura del 1'50%-, en realitat s'ofereix un finançament del 100%, Euribor a un any +0'65 i comissió d'obertura del 0'25%.

LA CAIXA, TOTA UNA IMMOBILIÀRIA

Els seus comercials no tenen objeccions a ensenyar als compradors la seva cartera de pisos, en la web Servihabitat, amb aquestes condicions de finançament: 5% de descompte sobre el valor del pis si es contracta el programa Nòmina MultiEstrella, finançament del 100% al 3% nominal el primer any (TAE 3'06%), revisió anual Euribor +1% -podríem arribar al 0'65% contractant productes-; i una comissió d'obertura del 0'25%. Se'ns parla de la revista immobiliària 'Pásalo', editada per La Caixa, i se'ns dóna un butlletí dels seus immobles en tota Espanya, igual que qualsevol immobiliària.

AIXÍ VEN ELS SEUS PISOS BANCAJA

Bancaja, que al març de 2009 tenia més d'1.500 habitatges procedents d'embargaments, ofereix tres anys de quota gratis en el seu Compromís Habitatge 2010. Però només si triem un dels seus pisos. Les condicions per als seus immobles són: tres anys lliures de quotes i interessos; sense comissió d'obertura; finançament del 90%; durada del préstec fins a 50 anys; Euribor + 1'90 el primer any, encara que el diferencial pot baixar fins al 0'90% si domiciliem la nòmina, contractem una assegurança de finançament, una de la llar i un pla de pensions; i exempció de l'obertura per subrogació.

BBVA, TRAVES EXCESSIVES

Encara que en les seves sucursals l'informació sobre la seva cartera de pisos brilla per la seva absència, el seu servei d'atenció telefònica localitza posteriorment als clients i els ofereix habitatges amb les següents condicions: finançament del 100%, Euribor + 0'50%, sense comissió d'obertura i un màxim de 40 anys per retornar el préstec.

No deixi els seus diners atrapat en dipòsits a llarg termini

Els dipòsits segueixen sent una bona opció per als estalviadors però, davant d'una possible pujada dels tipus d'interès, és recomanable que el seu període de permanència no superi els dotze mesos. En cas contrari es corre el risc de perdre rendibilitat.

A l'horitzó s'albira un augment dels tipus d'interès per part del Banc Central Europeu. Així, els dipòsits segueixen sent una possibilitat molt vàlida per a veure créixer els nostres estalvis, però cal tenir molt en compte els terminis de permanència. Contractar ara un dipòsit a més d'un any podria significar una important pèrdua de rendibilitat. L'estalviador hauria d'invertir en productes tradicionals que ofereixin seguretat, rebutjant els fons d'inversió, accions o preferents. Cal tenir molt en compte la liquiditat-capacitat per disposar dels diners quan ho necessitem sense penalització-. La millor opció són els dipòsits però amb molt de compte, ja que n'hi ha de molt diverses característiques.

ATENCIÓ A LA RENDIBILITAT I LA VINCULACIÓ

Els dipòsits poden contractar imports amb una rendibilitat aparentment elevada (fins al 6%), però només s'aplica per a un període de temps i la rendibilitat final baixa un o dos punts. Solen ser ofertes interessants si portem els diners d'una altra entitat. Però en moltes ocasions obliguen a contractar un compte o llibreta, targeta, etc., Productes que comporten despeses. Cal negociar que el compte que s'obre en la nova entitat no porti comissions de manteniment ni administració. D'una altra manera el que ens donessin com interès el perdríem en forma de comissions. Si portem els estalvis de la nostra entitat anterior a una nova on volem contractar el dipòsit, en fer-ho per transferència, en la nostra entitat anterior cobraran comissions per transferència. Són comissions negociables i cal valorar el seu cost.

PERMANÈNCIES DE FINS A ... DEU ANYS!

Els dipòsits poden contractar des imports molt diversos, tot i que solen oscil lar entre 3.000 i 5.000 euros. També els seus terminis de permanència són molt diferents. Alguns exigeixen només tres o sis mesos, mentre que altres demanen entre dos i tres anys, fins i tot Caja España ofereix un a ¡10 anys!. S'estima que els tipus d'interès pujaran, especialment a mitjan 2011. Si pugen més, pujarà la remuneració de les ofertes en dipòsits en el futur. Per això no interessa tenir els diners atrapat més d'un any. Si s'ha contractat un dipòsit a sis mesos (de setembre de 2010 a març de 2011), i els tipus comencen a pujar a l'octubre, perdrà rendibilitat durant cinc mesos-d 'octubre de 2010 a març de 2011 -. A més les entitats financeres penalitzen el rescat abans del venciment i donen menys interessos, encara que el capital no ho puguin restar.

Hi ha rendibilitats que es fixen per trams que en els últims mesos poden superar el 6%. La rendibilitat mitjana no serà del 6% sinó d'entre el 3,50% i el 4,50% ja que la màxima del 6% només s'aplica a un període concret, i cal tenir-lo molts mesos, de vegades 24, com la l'última oferta del Banc Santander corresponent a agost de 2010. Cal examinar amb lupa la publicitat i, potser, deixar-se assessorar per un expert.

■ Dues de les ofertes més desitjables són el Dipòsit Actiu Anual de ActivoBank i Tudepósito Flexible de Tubancaja.es, que remuneren el 4,50% i fins al 4% TAE

Bancs i caixes segueixen comercialitzant dipòsits en modalitat mixta, els anomenats 'dipòsits estructurats'. La seva remuneració inicial és bastant dolenta (no supera el 2% -3%), però pretenen salvar amb una 'cistella' d'accions o índexs borsaris perquè 'augmenti'. Part dels diners s'estalvia en un dipòsit (seguretat) i part ens la juguem a la Borsa (risc). Encara que la part de la Borsa no restarà capital si la Borsa va malament, no cobrarem interessos així que el nostre estalvi es torna ruïnós. Així operen, per exemple, el Dipòsit Campió de Caja Navarra (ara Banca Cívica); Dipòsit Europa 5,50 de la Kutxa, Bancaixa amb el Dipòsit Multi Renda. No interessen.

Aprengui a protegir-se del frau amb la web d'AICAE

Per a a resoldre els seus dubtes sobre el ùs dels diferents mtjants de pagament o per a conèixer com protegir-se dels fraus d'avui i sempre, posem a disposició de l'usuari dues noves seccions a la web d'ADICAE.

"SAPIGA COM PREVENIR ELS FRAUS EN ELS MITJANS DE PAGAMENT"

Més informació a aicec.adicae.net

ALGUNS PRODUCTES

Dipòsit creixent a cinc anys de La Caixa: Es tracta d'un dipòsit que finalitza amb una rendibilitat del 5'19%, però que només supera el 3% a partir del tercer any de contractació. La seva rendibilitat mitjana anual és del 3'25% TAE. Només es pot accedir invertint, com a mínim, 3.000 euros.

Dipòsit en línia de Banc Sabadell: Es tracta d'un dipòsit a un any que ofereix una "alta rendibilitat" ... el 2'50% TAE. La major part dels comptes d'estalvi que hi ha al mercat la superen sense dificultat, i amb total disponibilitat dels nostres estalvis.

Dipòsit Acció 10 de Caixa Catalunya: Consisteix en invertir en una cistella d'accions formada per cinc empreses i dóna la possibilitat d'obtenir un cupó al venciment de fins al 15%. No obstant això les condicions no queden clares, ja que per accedir a aquesta quantitat les accions de les empreses han d'arribar a un valor final total d'entre el 120% i el 130%.

.. i dos dipòsits molt interessants

Dipòsit Actiu anual, de ActivoBank: Es contracta inicialment al tipus d'interès del 2'25% TAE, encara que la liquidació es realitzarà des del primer dia al 4,50% TAE en el cas que els diners procedent d'una entitat que no pertanyi al Grup Banc Sabadell.

Tudepósito flexible, de Tubancaja.es: És un dipòsit creixent que augmenta la seva rendibilitat conforme creix el temps de contractació. Es pot contractar a partir de 300 euros tantes vegades com el consumidor desitgi, i sense import màxim: a 1 o 3 mesos, 1'98% nominal, a 6 mesos, 2,96% nominal, a 1 o 2 anys, 3 ' 93% nominal.

Tregui partit a la seva ASSEGURANÇA DE LA LLAR

Un de cada dues assegurances de la llar són subscrites pel consumidor obligat pel fet de tenir una hipoteca. Més de nou milions de consumidors han contractat aquest tipus d'assegurança sense saber del cert per a què serveix ni quan utilitzar-la, únicament s'han deixat guiar pels consells oferts per les seves respectives entitats financeres.

ÉS EL MOMENT DE CANVIAR D'ASSEGURADORA O RENEGOCIAR LA SEVA ASSEGURANÇA

En els últims vuit anys les assegurances de la llar han pujat el seu preu en un 54%, cosa que contrasta amb l'IPC acumulat d'aquests 8 anys que només puja el 25,3%. Les assegurances de la llar fixen el seu preu principalment en funció de les característiques de l'habitatge (metres i ubicació per quantificar continent i contingut), i si bé és cert que la baixada del preu dels immobles no ha d'afectar al preu de l'assegurança (ja que aquesta valora l'habitatge pel seu cost de reparació o reconstrucció, no pel seu preu de venda), el cert és que l'increment de la sinistralitat en aquest sector (58% el 2006, 59% el 2007 i 60% el 2008) provoca una contínua pujada en els preus d'aquestes assegurances. No obstant això, aquestes pujades en les primes per assegurances noves són molt més moderades des de l'inici de la crisi econòmica i les dificultats de pagament generalitzades.

ASSEGURANCES DE LA LLAR PER 75.000 EUROS DE CONTINENT I 25.000 DE CONTINGUT

Entitat	Prima 2006	Prima 2009	% increment	% IPC (2006-09)
Mapfre	258 €	282,55 €	10%	9,8%
Segur Caixa	256 €	276,10 €	8%	9,8%
Caser	210 €	236 €	12%	9,8%
Ocaso	224 €	230,47 €	3%	9,8%

Per a aquells que ja tenien contractades les seves assegurances de la llar des de fa més de tres anys, la prima anual de les seves assegurances haurà pujat cada any d'acord al preu contractat inicialment. No obstant això, aquells que han contractat l'assegurança durant el període de crisi hauran trobat preus que, en alguns casos, estan per sota de l'increment de l'IPC. Per aquest motiu, ara és el moment de revisar el cost i cobertures de la nostra assegurança i buscar ofertes alternatives més econòmiques.

ADICAE AGRUPA ALS AFECTATS PER INEAS

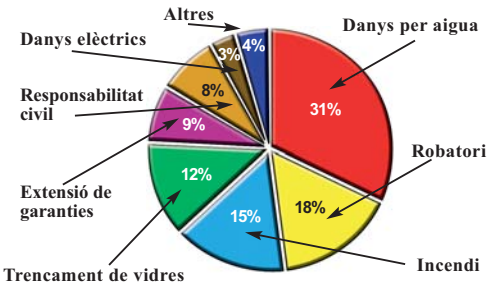
ADICAE continua atenta a l'intervenció judicial d'INEAS, marca comercial de l'asseguradora d'automòbils International Insurance Corporation N.V., que va efectuar el Tribunal de Justícia de Ámsterdam el 24 de juny. Aquesta intervenció afecta a centenars de consumidors espanyols. Tots els que tinguin contractada una pòlissa d'assegurança d'automòbil amb INEAS hauran de donar-se pressa per solucionar aquest conflicte. ADICAE apareix com l'única via per fer valer els drets del consumidor i que pugui contractar una pòlissa a la seva mesura sense imposicions. Si vostè és un dels afectats poseu-vos en contacte amb ADICAE a l'e-mail adicae@adicae.net.

IMPOSADES COM A PRODUCTE VINCULAT A LES HIPOTEQUES

Les companyies es queixen que un terç dels habitatges no tenen assegurança de la llar, només el 68%. Si tenim en compte que un altre terç dels propietaris d'habitatge ha contractat l'assegurança de la llar obligat per l'entitat bancària que li va concedir la hipoteca, i que per això molts es donen de baixa a l'any d'haver-la contractat, caldria afirmar que la manca de confiança en aquestes assegurances és preocupant, ja sigui perquè les companyies no responen a les expectatives dels consumidors, o perquè aquests interpreten les assegurances com un nou abús d'obligat compliment per aconseguir un altre fi (la hipoteca), no com una alternativa, un servei addicional voluntari o un fi en si mateix (assegurar-se davant la possibilitat d'un sinistre).

COM DENUNCIAR UN SINISTRE O DONAR-SE DE BAIXA

El 30% dels sinistres no es denuncien. Això és degut a que l'usuari no recorda que va contractar una assegurança en signar la hipoteca i a la "desatenció telefònica" de les companyies. El consumidor ha de realitzar les seves comunicacions de sinistres per escrit en els set dies posteriors, i insistir fins a tenir resposta escrita. Per donar-se de baixa d'una assegurança, s'ha de comunicar a la companyia amb almenys dos mesos d'antelació. La majoria dels problemes dels consumidors no sorgeixen només davant l'incompliment de l'asseguradora pel que fa a les cobertures, sinó també són patents en les meres notificacions de sinistres o tramitacions de baixes.

EL QUE REALMENT NECESSITEM D'UNA ASSEGURANÇA DE LA LLAR

Els riscos s'han de valorar des de dos punts de vista: la probabilitat que es produeixin i el cost de reparació en cas de sinistre. El risc més probable és el de danys per aigua (habitualment suposa el 31% dels sinistres), i els riscos més perillosos (o els que suposen un major cost) són el d'incendi (15% dels accidents), que a més és l'imprescindible per a les hipoteques, i el de responsabilitat civil (8% dels sinistres), ja que aquest últim, en incloure el risc de causar mal a tercers, pot ser el més costós. Altres riscos són menys necessaris com el de robatori (18% dels sinistres) ja que abans cal valorar el cost de reposició del que ens puguin robar, o el de trencament de vidres (12% dels sinistres), ja que la mateixa manera cal valorar el cost de reparar-los, que pot ser variable. Les companyies asseguradores són molt conscients que el consumidor només desitja unes determinades cobertures en les assegurances, però el fet d'incloure cobertures afegides els permet justificar primes més altes. Hem comprovat que pràcticament no hi ha diferències de preu entre contractar en "bloc" i contractar "a la carta" les cobertures, per la qual cosa aquest tipus d'ofertes no solen ajustar-se al que realment ofereixen aquestes companyies.

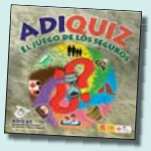
"Conegui la seva assegurança" de la mà d'ADICAE

Publicació i distribució de 24.000 prospectes sobre assegurances d'habitatge, llar i vida.

Edició de l'Estudi Multidisciplinari d'Assegurances "La realitat de l'assegurança a Espanya".

Distribució del joc formatiu sobre assegurances "ADIQUIZ".

Solliciti'ls

ADICAE
C./ Gavín, 12 local. 50001 ZARAGOZA
Tfno.: 976 390060 ■ Fax: 976 390199
i en la web www.adicae.net

Internet continua creixent com a canal per a realitzar operacions financeres, però és una via realment eficient?

L'ADSL de Telefónica: car, lent... i encara volen que sigui pitjor

Els catalans utilitzen la xarxa cada dia més per consultar els seus comptes bancaris i realitzar compres. Però els operadors no corresponen a aquesta confiança dels consumidors amb serveis ràpids, econòmics i efectius.

Internet s'obre camí a passos de gegant en el mercat financer. La banca online guanya punts enfront de la tradicional, les compres a la xarxa s'agilitzen i, segons la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, el comerç electrònic creix al nostre país entre el 35 i el 40% cada any. Però, responen els operadors a aquesta confiança? Posen les companyies, al servei del consumidor, xarxes ràpides, segures i econòmiques? Rotundament no, encara que podria ser pitjor ....

Va ser a finals d'agost quan el conseller delegat de Telefónica, Julio Linares, va destapar la caixa dels trons. "El principal problema a què s'enfronta el sector és que passa per un greu desacoblament entre el creixement del trànsit, el cost de la xarxa, els ingressos que genera i la tensió en la inversió. A Espanya, un 5% dels usuaris de banda ampla mòbil produeix el 75% del trànsit. L'usuari mitjà està subsidiat a l'usuari intensiu ", ha indicat en la trobada de telecomunicacions que es celebra anualment a la Universitat Menéndez Pelayo de Santander. L'alarma va córrer ràpidament. Estava anunciant la fi de les tarifes planes? Com afectaria això al sector? Pujarien els preus?

LA INJUSTIFICADA AMENAÇA DE TELEFÒNICA

Mentre el creixement i els costos d'Internet es multipliquen, Telefónica no ha aconseguit augmentar els seus ingressos al mateix ritme. Afirma que el 20% dels usuaris d'ADSL realitzen un ús intensiu de la xarxa, mentre que el 80% la utilitzen de manera moderada o esporàdica. No ha sabut treure rendibilitat al seu negoci, per la qual cosa afirma que ha minvat la seva capacitat d'inversió i per això, ara, vol variar el sistema.

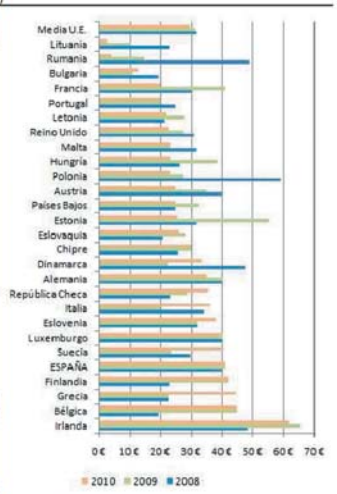
A Catalunya la velocitat mitjana d'ample de banda no arriba ni tan sols els vuit megues

Aquesta situació no és nova. Ja a l'abril la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions (CMT), regulador del sector a Espanya, va remetre un informe al Govern sobre la Llei d'economia sostenible lloant determinades iniciatives però carregant contra el model per portar la banda ampla a un mega a tota la població, per al qual va demanar finançament públic. I també va criticar la possibilitat que el Govern establís un preu màxim. Segons la CMT aquesta decisió impediria que els operadors alternatius poguessin competir amb Telefónica. En realitat totes les companyies tenen preus similars als de Telefònica i fins i tot, algunes, més barats i doblant la seva teòrica velocitat.

Precio de la conexión (€/mes)

País	2008 Coste	2009 Coste	2010 Coste	2010 s/media	Δ 10/09
Lituania	22,86 €	10,35 €	2,88 €	9,75%	-259,38%
Rumania	49,00 €	14,87 €	4,10 €	13,88%	-262,68%
Bulgaria	19,46 €	10,74 €	12,78 €	43,26%	15,95%
Francia	29,90 €	40,90 €	19,90 €	67,38%	-105,53%
Portugal	24,90 €	19,99 €	19,99 €	67,68%	0,00%
Letonia	21,46 €	27,75 €	21,59 €	73,10%	-28,53%
Reino Unido	30,91 €	27,50 €	22,64 €	76,65%	-21,47%
Malta	31,79 €	23,18 €	23,18 €	78,48%	0,00%
Hungría	26,20 €	38,73 €	23,19 €	78,51%	-67,01%
Polonia	59,03 €	27,31 €	23,26 €	78,75%	-17,41%
Austria	39,90 €	34,90 €	24,90 €	84,30%	-40,16%
Países Bajos	24,90 €	32,50 €	25,00 €	84,64%	-30,00%
Estonia	31,68 €	55,18 €	25,58 €	86,61%	-115,72%
Eslovaquia	20,85 €	27,95 €	25,95 €	87,86%	-7,71%
Chipre	25,63 €	29,90 €	29,90 €	101,23%	0,00%
Dinamarca	47,53 €	22,18 €	33,44 €	113,23%	33,68%
Alemania	39,95 €	39,95 €	34,95 €	118,33%	-14,31%
República Checa	23,13 €	28,69 €	35,55 €	120,35%	19,29%
Italia	33,95 €	19,95 €	36,00 €	121,89%	44,58%
Eslovenia	32,00 €	32,00 €	38,00 €	128,66%	15,79%
Luxemburgo	40,10 €	40,10 €	40,10 €	135,77%	0,00%
Suecia	29,84 €	23,35 €	40,42 €	136,86%	42,23%
España	39,90 €	40,90 €	40,90 €	138,48%	0,00%
Finlandia	22,90 €	41,90 €	41,90 €	141,86%	0,00%
Grecia	22,50 €	22,50 €	44,64 €	151,14%	49,60%
Bélgica	19,49 €	45,00 €	45,00 €	152,36%	0,00%
Irlanda	48,40 €	65,16 €	61,73 €	209,00%	-5,56%
Media U.E.	31,78 €	31,24 €	29,54 €		-5,76%

Coste mensual de la conexión

Fuente: Asociación de Internautas

LA RESTA DEL MÓN TÉ UN SISTEMA MÉS EFICIENT

A la resta d'Europa moltes nacions estan seguint el camí marcat pel Regne Unit, on les tarifes planes tenen certs límits a l'hora de navegar ja que algunes companyies, com Call Talk, baixen la velocitat de l'usuari quan l'ús mensual de la xarxa supera els 40 gigues. O2, filial de Telefónica a les illes, ha començat a exigir un ús de fins a 20 gigues al mes, mentre que altres companyies tarifiquen als seus clients en funció de l'ús que realitzin. Allà conformar-se amb l'ús màxim de 10 gigues, per exemple, dóna dret a pagar un preu menor. I fins i tot és possible contractar un servei d'ADSL il limitat amb trucades de veu per menys de 45 euros al mes.

Pel que fa a la velocitat, és vergonyósa la comparació de la major part de l'ADSL espanyol amb el que s'ofereix a Corea del Sud. SK Telecom està comercialitzant el servei de 100 megues (70 megues reals) a 15 euros al mes. És més, la Comissió de Comunicacions de Corea està estudiant la possibilitat d'arribar a 1 Gbps (1.000 megues) el 2012. Per assolir aquestes quotes el regulador està preparant uns programes d'inversió en noves infraestructures propers als 24.600 milions de dòlars, que impulsarien la creació de 120.000 llocs de treball. A Espanya la velocitat mitjana nacional d'ample de banda-real-no arriba ni tan sols els vuit megues.

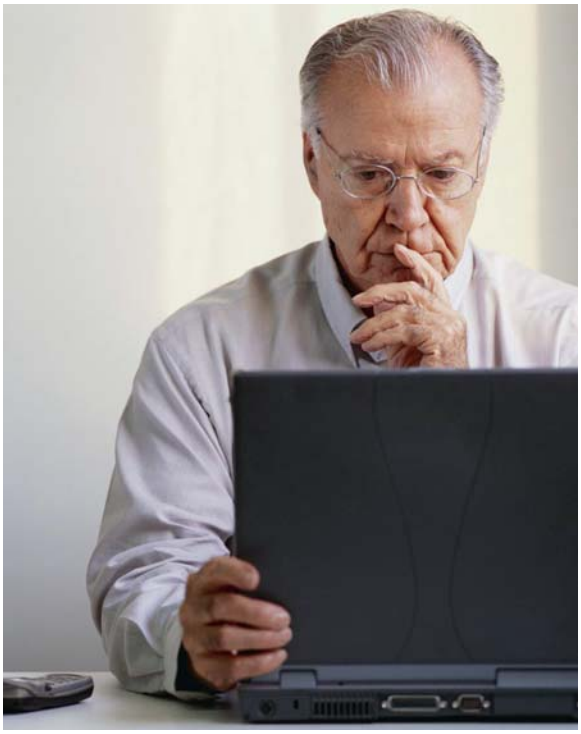
LA RUINA DE LES PENSI
NO ES DEIXI ENGANYAR PER OFERT

PLANS DE PENSIONS: EL CONSUMIDOR FINS I TOT POT PERDRE DINERS

Els plans de pensions són els productes d'estalvi per a la jubilació més estesos a Espanya, amb 10'7 milions de partícips. Mentre el consumidor aporta diners al pla, aquest li repercuteix en forma de deduccions de l'IRPF: fins a 10.000 euros o el 30% dels seus ingressos per a menors de 50 anys, i 12.000 o el 50% dels seus ingressos per a majors de 50 anys. En arribar la jubilació, es declara en l'IRPF com a rendiments del treball al seu tipus de contribució marginal (23% - 43%). Per obertures anteriors a 2007 hi ha un 40% de reducció si es cobra com a capital en un sol pagament si han passat més de dos anys en les aportacions realitzades. Pot comportar risc i no garanteix rendibilitats, ja que actua com un fons d'inversió. El consumidor pot perdre diners. Tampoc es pot rescatar, excepte en casos d'atur prolongat, malaltia greu o mort. Si el titular mor els hereus no són beneficiaris del producte, sinó simples hereus. Si la marxa del fons de pensions no li convenç, pot portar el seu capital acumulat a un altre en forma de traspàs.

Entitat	Comissió de gestió i dipòsit
La Caixa. PlanCaixa (curt termini)	1'125
Banc Popular. Europopular Renda (curt termini)	1'5%
Bankinter. (a llarg termini)	2'6%
Cajamadrid. Bons (llarg termini)	1'5%
Banc Pastor. Renda variable	2'5%
BBVA. Renda variable	2'5%

El lobby bancari té un gran interès en despi crisi, a diferencia del sistema privat. Tenim sistema actual voluntari d'estalvi-jubilació condicions de comercialització són fosques sotmesos a la inestabilitat i incertesa del m general. A més a més diferent estudis pub pressió dels mercats per a una retallada de de pensions privats tornin a pujar el vol de comercialitzen aquests productes. No obs moment que, com que estan vinculats a la perdut 2.696

PPAS, UNA MISERABLE RENDIBILITAT

Entitat	Comissió de gestió i dipòsit
Banc Popular	0'9%
Banesto	0'95%
Caixa Espanya	1%

Un Pla de Previsió Assegurat (PPA) és una assegurança d'estalvi i previsió que es diferencia dels plansde pensions en què estableix una garantia de tipus d'interès, és a dir, una rendibilitat fixa. Es tracta d'un producte especialment pensat per a aquelles persones que no volen assumir cap risc en la seva inversió. El consumidor pot canviar d'un PPA a un altre sense penalització. Solen tenir comissions més baixes, però cal advertir que, igual que els plans de pensions, també tenen limitat el dret de rescat. El seu tractament fiscal és el mateix que el dels plans de pensions.

PIAS, UN LABERINT LEGAL

En parlar d'un Pla d'Inversió Assegurada (PIA) ho fem d'un pla individual d'estalvi sistemàtic instrumentat mitjançant un contracte d'assegurança de vida i té com a finalitat constituir una renda vitalícia en què el prenedor sigui assegurat i beneficiari. Estan exempts de tributació sempre que les rendes s'hagin acumulat en deu o més anys i es percebin en forma de renda vitalícia. Les aportacions estan limitades a un màxim de 8.000 euros, però són productes compatibles amb plans de pensions i PPAS. Son totalment flexibles, es poden rescatar normalment a partir del primer any, però cal tenir en compte que algunes companyies penalitzen aquests rescats.

Entitat	Comissions
Bancaixa	Exempt.
BBVA	Gestió del 0'90%.
La Caixa	15 excepte per a nòmines domiciliades.
Assegurances Bilbao	1'75% però es retorna fins al 1% en deu anualitats.
Caixa d'Enginyers	0'95% anual.

COMPARI LES DIFERENTS ALTERNATIVES DE L'ESTALVI-JUBILACIÓ

Estalviar per a la jubilació no només pot fer-se invertint en productes d'estalvi-jubilació, sinó en tot tipus d'inversions gestionades amb aportacions constants i un seguiment de les mateixes. Si partim del supòsit d'un usuari de 55 anys, que es proposa estalviar 8.000 euros / any fins a un total de 80.000 euros en arribar als 65 anys, ens trobaríem amb diferents possibilitats. Sota aquests supòsits basats en les anàlisis comparatives sobre l'oferta actual de productes d'inversió, el resultat al cap de deu anys serien els següents:

(1) Els dipòsits a termini eviten el risc enfront dels fons d'inversió, però han de tributar pels seus interessos en cada venciment, el que suposa una major càrrega d'impostos al cap de deu anys.

(2) En els supòsits per a plans de pensions i plans de previsió assegurada, hem pres un usuari amb rendiments del treball de 33.000 euros durant la seva època laboral activa, i de 17.000 euros durant la seva època de jubilació.

Tipus de producte	Rendibilitat	Comissions	Rendibilitat neta	Risc	Aportacions	Revaloració	Impostos	Capital acumulat net d'impostos
Fons d'inversió	3'5	1'5	2	Sí	80.000 €	9.349,72 €	1.682,95 €	87.666,77 €
Dipòsits a termini	2'5	0	2'5	No	80.000 €	9.993,23 €	2.106,91 € (1)	87.666,32 €
Pla de pensions (2)	3'22	1'25	1'97	Sí	80.000 €	9.201,03 €	4.872,51€ (3) - 4.100 € (4)	84.328,52 € 93.301,03 €
Pla previsió Assegurat (2)	2	1	1	No	80.000 €	4.534,68 €	3.247,1 € (3) -4.100 € (4)	81.287,58 € 88.634,68 €
Pla Individual d'Estalvi Sistemàtic	2	0'9	1'1	No	80.000 €	5.003,29 €	0,00 €	85.003,29 €

Pla de pensions (2) Si ho cobra com a capital (3) Si ho cobra com a renda en 10 anys (4)

(3) El fet de recuperar el capital acumulat en un sol pagament a l'edat de la jubilació suposa un pagament d'impostos tan elevat que supera les deduccions fiscals que hem obtingut durant els 10 anys d'inversió, resultant fins i tot més car que la tributació de fons d'inversió i de dipòsits a termini.

(4) El fet de recuperar el capital acumulat com a renda suposa un autèntic estalvi fiscal que fa recomanar aquests productes per a l'estalvi-jubilació (sempre que els rendiments de treball durant la vida laboral siguin almenys tan alts com els del supòsit, i els rendiments de treball durant la jubilació no siguin superiors als del supòsit).

ONS PRIVADES
TES POC RENDIBLES

restigiar el sistema públic de pensions, l'únic que ha resistit a la que garantir i millorar el sistema actual pensions públiques. El , en mans de les entitats financeres, és ineficient i injust, i les s, amb comissions excessives que no justifiquen la seva gestió, ercat financer on inverteixen i amb la seva escassa rendibilitat licats han posat en relació l'enfonsament dels fons privats i la el sistemes públics de pensió. Al banc els interessa que el fons e moment que, i no per casualitat, son precisament ells els que stant la amenaça volteja sobre el plans de pensions privats de borsa, s'han enfonsat. Tan sols el primer trimestre de 2010 ha milions d'euros a tota Espanya.

EL DEBAT DE LES PENSIONS PÚBLIQUES

CÀSTIG INJUST PER ALS PENSIONISTES

La tisorada del govern estatal serà especialment cruel amb els pensionistes catalans, segons un documentat estudi elaborat per la UGT de Catalunya a partir de les dades de la Seguretat Social i de la previsió d'inflació, que farà encarir productes bàsics. L'executiu de José Luis Rodríguez Zapatero preveu estalviar uns 1.500 milions d'euros a tot l'Estat amb aquestes mesures, 300 milions dels quals seran a Catalunya. En total, els pensionistes catalans, que cobren de mitjana uns 800 euros al mes, tindran una pèrdua d'ingressos de 239 euros l'any. Una quantitat que no és cap minúcia, i menys tractant-se d'un segment de població tan sensible com ho és aquest, on una quantitat que pot semblar tan modesta pot ser clau a l'hora de garantir la subsistència dels beneficiaris. No es pot oblidar, en aquest sentit, que segons els càlculs, més de la meitat dels pensionistes catalans (un 54%) estan en risc de pobresa a causa de les retallades. Amb aquestes dades a la mà, no costa molt arribar a la conclusió que un pla de contenció de la despesa pública que afecta els més desfavorits és un mal pla. Difícilment l'Estat els recompensarà en els propers anys per la pèrdua de poder adquisitiu. De veritat serà la seva gran aportació la que ens farà sortir d'aquesta crisi?

AICEC-ADICAE EXIGEIX UN SISTEMA DE PENSIONS AMB GARANTIES.

En ADICAE ens posicionem a favor d'un sistema que garanteixi i millori el sistema actual de pensions pùbliques, i d'un sistema d'estalvi que permeti als ciutadans tenir les suficients garanties regulades que permetin complementar la pensió de jubilació. El sistema actual voluntari d'estalvi-jubilació, en mans de les entitats financeres, és ineficient i injust, i les condicions de comercialització són fosques, amb comissions excessives que no justifiquen la seva gestió, sotmesos a la inestabilitat i incertesa del mercat financer on inverteixen, això com a l'exclusiu "interès fiscal" que només afavoreix determinats nivells de renda, a més de la seva escassa rendibilitat general. Aquests elements crítics han de formar part d'un debat sobre un sistema alternatiu opcional voluntari de pensions.

l'economia dels Consumidors

LA MILLOR PUBLICACIÓ PER DEFENSAR-SE DELS ABUSOS DE BANCS I CAIXES

Setembre 2009. Número 1:
BANCS I CAIXES AUGMENTEN LES COMISSIONS "Per si els usuaris no en tenien prou amb els abusos i fraus a l'estalvi, la concessió irresponsable de crèdits i hipoteques i els infinits enganys de la publicitat financera, ara s'han d'enfrontar amb un nou abús en plena crisi: l'expoliació incontrolable de les comissions".

Novembre 2009. Número 2:
L'ALTRA CARA DE LES TARGETES DE CRÈDIT "És un fet que els consumidors cada vegada paguen més per qualsevol servei, tot i que cada vegada, curiosament, accedim a menys informació. Una ignorància de la que se n'aprofiten les entitats".

Estiu 2010. Número 3:
CLÀUSULES SÒL: UN ABÚS EN TOTA REGLA "Els consumidors s'han vist immersos en un nou escàndol bancari consistent, aquesta vegada, a aplicar una sèrie de límits als tipus d'interès en les hipoteques entre el 3 i el 6%, pels quals entre 1.773.366 i 2.364.488 famílies no s'estan podent beneficiar de les baixades de l'Euribor".

EL CONSUMIDOR BANCARI RECLAMA, PERÒ... LI SERVEIX D'ALGUNA COSA?

Les reclamacions pels serveis financers s'han multiplicat en els últims mesos. Segons el Banc d'Espanya, en els sis primers mesos de 2009 van augmentar un 90% pel que fa a 2008, amb 28.609 casos nous, però els informes favorables al reclamant només ascendeixen al 21'5%. El Banc d'Espanya segueix sense tenir força per obligar a bancs i caixes a atendre a aquestes reclamacions i les entitats segueixen bloquejant en una xifra molt alta les resolucions favorables al client. Com podria solucionar-se aquesta situació?

Sol·licituds d'arbitratge per sectors (percentatges respecte del total)

ANY	2005	2006	2007	2008
Telefonia	1679 (24,62%)	1464 (19,95%)	1530 (15,43%)	2570 (24,00%)
Internet	837 (14,24%)	454 (6,19%)	307 (3,10%)	581 (5,43%)
Transports	304 (5,17%)	1666 (22,7%)	3748 (37,78%)	1748 (16,33%)
Serveis Financers	32 (0,54%)	134 (1,83%)	80 (0,81%)	180 (1,68%)
Assegurances	59 (1,00%)	69 (0,94%)	61 (0,61%)	116 (1,08%)

Dades Estadístiques (*Font: Junta Arbitral de Consum de Catalunya*)

RENOVAR L'ARBITRATGE DE CONSUM

Les memòries anuals que recullen les sol·licituds d'arbitratge donen una dada reveladora: l'existència d'uns àmbits consolidats (telefonia, Internet, transports...) amb sectors que malgrat la seva transcendència econòmica, la seva complexitat i un accés cada vegada major per part dels usuaris, es resisteixen encara a acceptar aquest sistema (serveis financers). Un dels reptes que s'han d'afrontar exigeix elevar el nivell d'acceptació d'aquest sistema. Són escasses, per exemple, les entitats financeres que accedeixen sotmetre's a arbitratge, quan precisament aquest sector, juntament amb l'habitatge, és el que major esforç econòmic exigeixen al consumidor (hipoteques i crèdits) i és a través dels seus serveis i productes que els consumidors realitzen gran part de les seves compres o contractacions d'altres serveis (targetes i altres mitjans de pagament).

EL LABERINT DE LES RECLAMACIONS FINANCERES

Tot i que els usuaris reclamen més a les entitats financeres, continuen igual de indefensos. Una de les raons és que el sistema de reclamació de serveis bancaris és complex, laberíntic, i frustrant per a la majoria dels consumidors. Una altra raó és que, encara que la darrera entitat supervisora (el Servei de Reclamacions del Banc d'Espanya) doni la raó al client, res obliga les entitats a rectificar. Les resolucions del Banc d'Espanya no són vinculants. Algunes entitats, tot i sabent que el reclamant té raó, es desentenen quan aquest va al Servei d'Atenció al Client o al Defensor del Client, departaments que ofereixen escassa transparència ja que depenen o estan finançats per les pròpies entitats.

EL SISTEMA NO S'HAURIA D'ESTANCAR

És cert que l'arbitratge té l'inconvenient legal que és impossible convertir-lo en obligatori, perquè és la voluntarietat la que atorga al laude arbitral (o resolució) un caràcter de cosa jutjada equiparable al de la sentència judicial i perquè, a més, vulneraria el dret, reconegut constitucionalment, de tutela judicial efectiva. Per això no es pot evitar una sensació de tasca incompleta quan un dels sectors més importants en la nostra economia com és el financer, dóna l'esquena de manera conscient i premeditada a aquest sistema. Al marge de crides i campanyes des de l'administració, el foment de l'arbitratge de consum per sectors encara reticents ha de passar per l'establiment de mesures més fermes. I si de crear consciència col·lectiva des de l'arbitratge es tracta, és necessari que els consumidors s'agrupin de manera organitzada al voltant de les associacions perquè participin en la defensa no privatitzada dels seus drets en un sistema que, en general, sembla funcionar de manera raonable i eficaç.

ALGUNES PROPOSTES PER REVITALITZAR L'ARBITRATGE DE CONSUM

Arbitratge en les caixes d'estalvi: Per la seva consideració social, aquest sector hauria d'estar adherit al Sistema Arbitral. La presència de l'administració en el govern de les caixes hauria de treballar en aquest sentit.

Arbitratge col·lectiu: Necessitat de crear "procediments col·lectius" en representació d'afectats indeterminats, i per tant, un "laude col·lectiu" per a qualsevol perjudicat per un mateix assumpte, fins ara no permès. Suposaria un estalvi processal per l'arbitratge i un pas endavant per a la defensa eficaç dels interessos difusos dels consumidors.

Normativa sancionadora: Introduir en la normativa sancionadora en matèria financera com a part d'una possible sanció la reposició a l'usuari de la situació alterada per l'infractor fins al seu estat original més danys i perjudicis, que suposaria reforçar el paper de les administracions i a forçar a moltes entitats financeres a participar en el Sistema Arbitral de Consum. Establir criteris de reducció a l'hora d'aplicar, si és el cas, sancions de consum, sempre que l'empresari o professional hagi acceptat sotmetre la controvèrsia amb el consumidor a arbitratge.

No deixar de comptar amb les Associacions: Amb el suport institucional, seguir fomentant el paper mediador de las Associacions de Consumidors (respectant el principi de neutralitat del mediador).

La importància de formar part d'una Associació de Consumidors

Com Associació de Consumidors, pretenem compensar la gran diferència que existeix entre el ciutadà i les grans entitats financeres, cada vegada més allunyades dels interessos dels usuaris. El nostre objectiu és aconseguir una societat més justa des de l'àmbit del consum financer, millorant les relacions entre empreses financeres i consumidors.

AICEC-ADICAE, com a Associació de Consumidors, s´ha especialitzat en la defensa dels consumidors en l´àmbit financer, des de la indepèndencia que suposa una Associació, dirigida per i pels consumidors.

AICEC-ADICAE: C/ Entença 30, entresol 1ª
Barcelona, 08015, Tel: 933 425 044

Poca imaginació i alguns avenços en el NOU CODI DE CONSUM DE CATALUNYA

La normativa impulsa l'educació financera però no profundiza lo suficient en matèria de responsabilitats dels prestadors de serveis, la tasca dels Serveis Públics de Consum i, sobretot, la informació sobre serveis financers, aportant noves iniciatives i aprofitant millor l'experiència de les associacions de consumidors.

En la passada edició de La Economia dels Consumidors, ADICAE comentava l'aprovació, el 23 de juny, del nou Codi de Consum de Catalunya. Hi ha agut avenços interessants, certament, pero encara queden assumptes pendents que caldrà millorar de cara al futur, com són els relatius al sobreendeutament, l'educació i els serveis financers.s.

SOBREENDEUTAMENT: QÜESTIONS PENDENTS

En la nova normativa s'incorpora el terme 'consum responsable', que s'identifica amb un "consum moderat, informat, reflexiu i conscient". No obstant això una qüestió pendent és aclarir la responsabilitat del 'prestador' de serveis en el sector financer - bancs i caixes d'estalvis- quan es ven o es comercialitza un producte, per evitar que es descarregui la responsabilitat en el consumidor, com aparentment així serà. Una responsabilitat que ha de recaure en la seva justa mesura en els empresaris en general i en les entitats financeres en particular, que han d'oferir productes amb unes condicions de contractació clares i sense cap truc. Cal també entrar de plè en la definició de "consum responsable".

El nou Codi amplia el concepte de 'col-lectius especialment protegits' però no aclareix qui són

També s'amplia el concepte de 'col • lectius especialment protegits', tot i que no s'aclareix qui són sinó que, simplement, s'indica que es tracta d'aquells que tinguin "una situació d'inferioritat o indefensió especials". Ara be, tots aquells consumidors que contracten amb un banc o caixa un producte financer que donada la seva complexitat pot arribar a resultar icomprensible, haurien de ser considerats consumidors protegits? Es evident que hi ha casos en el que es tè que exigir un major control, encara que possiblement no tothom recaigui en la definició de "especialment protegit".

Dins d'aquest consum responsable hi ha un aspecte fonamental que és controlar el sobreendeutament familiar. En el Codi no queden reflectits compromisos ni propostes clares per controlar aquesta situació.

Tot i que establir un procediment legal de sobreendeutament és competència de l'Estat, les entitats locals i regionals podrien, emparades en la seva competència en polítiques socials -com ha fet, per exemple, l'Ajuntament de Solsona- donar pas a iniciatives pròpies i imaginatives per posar límit al sobreendeutament familiar. Ni tan sols es planteja el nou Codi la creació d'un organisme territorial que coordini i unifiqui criteris per informar i prevenir el sobreendeutament dins de la seva política social. A tall d'exemple es podria haver creat un observatori, com va proposar el 2008 el Comitè Econòmic i Social Europeu. De la mateixa manera es podrien haver establert convenis amb les associacions de consumidors o diverses entitats preparades i que ja fa anys que estan assessorant als consumidors en matèria de sobreendeutament.

El gran repte és donar eines jurídiques als ciutadans i que es coneguin els serveis de les associacions de consumidors

REFORÇ DE L'EDUCACIÓ FINANCERA

És destacable que la llei catalana millora alguns apartats que la legislació estatal només desenvolupa a nivelle superficial. S'indica, per exemple, que els consumidors poden desenvolupar un comportament lliure, racional, saludable i, (lo que va ser una aportació de AICEC-ADICAE en el tràmit d'legacions), crític en matèria de consum. El consumidor ha, i pot, desfer-se del sotmetiment dels interessos del Mercat i ha d'explorar altres opcions buscant el millor assessorament possible. Cal aprendre a rebutjar les condicions de les entitats financeres, a dir 'no', a negociar amb elles i a reclamar o buscar altres opcions que no tenen cabuda en el Mercat. Cal ensenyar i difondre el paper de les associacions de consumidors a la ciutadania.

El nou Codi també garanteix l'accés a l'educació en matèria consum indicant que cal "desenvolupar transversalment l'educació al consum en els diferents nivells d'ensenyament". En aquest sentit es tindran en compte els currículums escolars. Les associacions de consumidors també tindran un paper important en el disseny de les polítiques d'educació en consum, ja que són una eina amb experiència. AICEC-ADICAE lluitarà perquè això no es quedi només en bones intencions i treballarà perquè els escolars coneguin com es treballa en una associació com aquesta. Un altre punt a destacar és que s'assegura "l'existència d'un centre permanent d'educació en consum", col.laborant a més amb les organitzacions de consumidors per al desenvolupament d'aquesta política educacional.

Si bé totes aquestes iniciatives són positives, cal remarcar que no tot s'ha de basar en l'educació del consumidor, ja que el venedor sempre tindrà més i millor informació sobre el producte que està venent, especialment en el sistema financer ja que s'informa 'per vendre ', de manera que la informació facilitada al consumidor sempre serà tot el esbiaixada que el venedor consideri oportú. Per això és necessari que els consumidors tinguin, a més d'una formació que els permeti ser crítics, eines jurídiques a les quals acollir-se en cas de frau i que coneguin els serveis que ofereixen les associacions de consumidors per reivindicar de manera agrupada seus drets. Aquest és el gran repte a desenvolupar per les autoritats de consum catalanes.

CODI DE CONSUM DE CATALUNYA
Un pas endavant!

PUNT NEGATIU PER ALS SERVEIS FINANCERS

Ni legislació ni demostra imaginació per controlar el sistema financer

Sorprèn que els serveis financers siguin la gran assignatura pendent del Codi, i més tenint en compte que la Generalitat de Catalunya va ser pionera en la lluita contra les reunificadores abusives de crèdit. No s'aclareixen, entre altres qüestions, la duplicitat i dispersió entre normes sectorials. Haurien d'haver-se fet més esforços per millorar el control de les relacions entre bancs, caixes i consumidors sota la perspectiva del Dret i institucions de Consum. Per exemple fent referència a aquest sector en matèria de control publicitari, requisits contractuals, informació, riscos i responsabilitats.

En definitiva, el nou Codi de Consum de Catalunya és una bona eina però no ha de quedar-se en una mera declaració d'intencions com succeeix amb altres lleis autonòmiques com, per exemple, la Llei aragonesa de Consumidors (llei 16/2006). Cal que Catalunya compti amb l'experiència de les associacions de consumidors, que es planifiquin actuacions, que en serveis financers en particular promoguin la posada al mercat de productes financers sense riscos per a la ciutadania, amb un mecanisme similar al de les alertes alimentaries.

Conclusions del 3r Fòrum Hipotecari de Catalunya:

HA ARRIBAT L'HORA DE ATURAR ELS ABUSOS HIPOTECARIS

El 3 º Fòrum ha estat el reflex d'aquest plantejament. Convocat per AICEC-ADICAE i en el qual han col.laborat sis organitzacions (Comissions Obreres de Catalunya, UGT de Catalunya, la Unió de Consumidors de Catalunya, la Confederació d'Associacions Veïnals de Catalunya. L'Observatori DESC (Observatori Sobre Drets Socials), la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca) ha posat sobre la taula la veritable dimensió del problema. S'han encarregat d'això el vicepresident d'ADICAE, Juan Carlos García Marcos, que en la seva benvinguda no ha deixat de recordar quines són les dades estadístiques dels desnonaments judicials (que el 2010 podrien arribar a 500.000) i a Catalunya han arribat ja als 40.000. L'obertura dels treballs del Fòrum ha anat a càrrec de José María Ferández Seijó, Magistrat dels jutjats mercantils de Barcelona, que va definir, encertadament, els problemes reals, en la perspectiva d'un magistrat, que hi ha darrere de la "emergència hipotecària". De manera directa ha relacionat l'actuació del jutge amb la inexistència de lleis que permetin (exactament com des ADICAE reclamem des d'una dècada) conèixer en quin moment i en quines condicions s'ha produït la fallida personal que està en el punt d'origen de l'endeutament. En un sentit molt proper a les tesis que AICEC-ADICAE defensa, ha volgut fer referència fins i tot a la no legalitat de les clàusules sòl, que de manera eficaç ha definit com "troians" introduïts per les entitats financeres en els contractes Hipotecaris que es van signar.

A la taula rodona en la qual participaven les set organitzacions convocants, dirigida per Isabel Prado González, coordinadora de AICEC-ADICAE, s'ha observat una total unitat d'objectius i plantejaments. De manera especial Aurora Huerga de CCOO, Miguel Ángel Escobar d'UGT de Catalunya i Ada Colau de l'Observatori DESC, han evidenciat la situació d'urgència dramàtica que ja s'ha produit a Catalunya, recuperant, des de la pròpia sensibilitat, des de la pròpia visió, la centralitat del que José María Fernández Seijó havia plantejat: calen mesures eficaces per aturar la injustícia i l'atropellament de les execucions hipotecàries. Es necessiten de manera urgent mesures destinades a protegir els consumidors, els treballadors, els ciutadans, dels abusos de les entitats financeres que, en paraules d'Ada Colau (DESC) poden fins i tot configurar una estafa generalitzada contra els drets dels ciutadans. En aquest sentit han tingut un impacte especial les paraules de Miquel Àngel Escobar (UGT) que ha afirmat "ha arribat el moment de donar un cop sobre la taula i dir" prou "a aquesta situació injusta i inadmissible". Per això tots els participants i totes les organitzacions han convingut donar pas a les iniciatives que es proposen en el Document Marc "Mesures per a una solució del sobre endeutament familiar, contra la condemna hipotecària".

En la roda de premsa totes les organitzacions han donat suport al document conjunt i totes les accions que es deriven, entre elles la Inicitiva Legislativa Popular destinada a modificar els preceptes legals de l'actual Llei Hipotecària que ha permès que s'arribés a la greu situació actual. En efecte el mateix José María Fernández Seijó havia indicat la necessitat de reclamar, d'una vegada, la reforma de l'art. 1911 del Codi Civil que representa la base legal d'un autèntic càstig al deutor.

El Fòrum va aixecar gran expectació.

A la segona taula rodona, coordinada pel vicepresident de AICEC-ADICAE, Jordi Tarruella Mellado, les administracions públiques convidades Departament d'Habitatge de la Generalitat de Catalunya, Departament d'Economia, Finances i Consum de la Generalitat, Gerència de Serveis Socials de l'Ajuntament de Barcelona, han manifestat, de manera gairebé unànime la insuficiència dels recursos disponibles, legals i econòmics, per fer front a l'actual situació, confirmant d'aquesta manera les tesis sostingudes pels ponents del matí.

GRAN REPERCUSSIÓ MEDIÀTICA DEL FÒRUM DE ADICAE

La tercera edició del Fòrum Hipotecari d'ADICAE va tenir gran repercussió en els mitjans de tirada nacional. El País o La Vanguardia, per exemple, van dedicar amplis reportatges a aquest. D'aquesta manera Gianfranco Pani, portaveu de la nostra associació, va denunciar en les pàgines del País, per exemple, el desemparament dels ciutadans asfixiats pels deutes. "El Govern ha incomplert la seva promesa d'aprovar una llei per prevenir i combatre el sobrendeudament de les llars, i les entitats financeres no han donat cap pas en favor de solucions davant d'aquest greu problema", ha retret. Les cadenes de televisió també dedicar una àmplia cobertura en els seus informatius.

Entrevista amb... David Rodríguez, alcalde de Solsona (Lleida):

"Creiem que caldria protegir les famílies davant de situacions econòmiques no buscades"

L'Ajuntament de Solsona (Lleida) ha engegat un servei d'orientació econòmica per ajudar a les famílies amb problemes per arribar a fi de mes. Davant la falta d'iniciatives del Govern, ADICAE creu que aquesta decisió demostra que desenvolupar aquest tipus de polítiques no és difícil... si existeix voluntat de fer-ho. Des de ADICAE animem a tots els Ajuntaments a desenvolupar serveis similars i ens posem a la seva disposició per col·laborar en quantes activitats siguin necessàries amb l'objectiu d'ajudar a pal·liar el sobreendeudamiento dels consumidors espanyols. L'alcalde del municipi, David Rodríguez, desgrana a l'Economia dels Consumidors els detalls d'aquesta iniciativa.

A: Quins serveis ofereixen a través del seu programa d'orientació econòmica?

D: *Assessorament econòmic individualitzat per aquelles famílies que, a causa de la crisi econòmica, estan passant un mal moment i necessiten una ajuda externa que els ajudi a resituar-se amb els ingressos de què disposen actualment.*

A: Quin tipus de persones i amb quins problemes venen demanant assessorament?

D: *Famílies que fins ara no havien estat usuàries de serveis socials i que, a causa de la conjuntura econòmica actual, han vist reduïts notablement els seus ingressos i no saben com afrontar aquesta situació, malgrat disposar de suficients recursos per arribar a final de mes. Són persones i famílies que necessiten un cop de mà per administar-se econòmicament.*

A: Dintre dels serveis, preveuen possibles negociacions amb les entitats financeres per a una reordenació dels crèdits o una moratòria?

D: *En funció de la valoració que faci el tècnic o tècnica que porti aquest servei en alguns casos pot implicar orientació a les persones o famílies perquè renegociïn amb les entitats financeres.*

A: Troben a faltar més eines jurídiques per solucionar aquest problema?

D: *Sí, tot i que possiblement el que fa més falta és informació, ja que hi ha un gran desconeixent de les persones o famílies afectades de les possibles eines jurídiques que hi ha per solucionar aquests problemes.*

A: Creuen que és necessari que s'aprovi, d'una vegada, la reclamada Llei de sobreendeutament o d'insolvència de les famílies?

D: *Tot i que no coneixem amb profunditat aquests proposta de Llei, sí que creiem que caldria protegir les famílies davant de situacions econòmiques no buscades que poden provocar situacions de marginalitat molt greus.*

A: ADICAE i la seva delegació a Catalunya AICEC , mitjançant la seva Plataforma Hipotecària, ha denunciat a nombroses entitats que inclouen clàusules sòl, persegueix la desaparició dels clips i swaps hipotecaris, ha portat iniciatives al Senat, ha promogut desenes de manifestacions, ... Consideren que ADICAE pot ser una ajuda útil tant per als ciutadans com per a aquells organismes que, com vostès, decideixin ajudar els consumidors en matèria financera?

D: *Tota entitat o plataforma que defensi els drets dels ciutadans és útil i necessària. Sovint els consumidors es troben desprotegits per la manca d'informació. Tota plataforma que contribueixi a assessorar-los ha de ser benvinguda.*

la economía de los consumidores

EDICIÓN ON-LINE

ADICAE
Asociación de Usuarios de Bancos, Cajas y Seguros de España

laeconomiadelosconsumidores.adicae.net

Connecteu-vos a la informació més crítica i útil per defensar la vostra economia i els vostres drets

OPINIÓ

Una pàgina oberta per a tots els consumidors. Els lectors poden deixar la seva opinió o comentari sobre qualsevol notícia que desitgin.

NOTÍCIES

Articles on s'analitza de forma fàcil i accessible per a qualsevol lector els principals problemes del consumidor financer amb un criteri crític, pedagògic i reivindicatiu.

CONTINGUTS

De forma fàcil i senzilla, l'internauta pot conèixer els continguts de la web i triar l'article o la notícia que més li interessi.

ADICAE TV

En aquesta secció el lector pot accedir a documents audiovisuals d'ADICAE. Una eina moderna i dinàmica de conèixer els seus drets.

EDICIÓ IMPRESA

A través d'aquest enllaç podeu accedir a l'edició nacional impresa de L'Economia dels Consumidors.

aicecconfidencialaicc

LA CAIXA: UN FRAU ALS CONSUMIDORS AMB LA INFORMACIÓ

Informació interessant la que ens proporciona el nostre associat Jesús Mondejar, que té un blog que li aconsellem que visitin "ASÍ GANA DINERO LA CAIXA".

Ens diu que ha presentat, com milers d'altres afectats, una reclamació al Defensor del Client de les Caixes d'estalvis, abans, i al Banc d'Espanya, després. A la seva resposta aquesta entitat ha argumentat que la fórmula de càlcul del swaps està a l'abast de un nen de deu anys, per que per resoldre-la es suficient saber sumar, restar, dividir i multiplicar (SIC!). La fórmula es aquesta:

$$VE = \sum_{t=0}^{V} FD_t.(N\frac{C}{p})$$

Aquesta és la fórmula del SWAP. Vostè l'entén? Nosaltres tampoc. Doncs La Caixa diu que l'entén "fins i tot un nen".

Molt fàcil como hom pot veure. De manera que el nostre amic i associat, s'ha posat mà a la obra, per trobar la solució a aquesta formula i casi ho aconsegueix si no fos per que li faltava un index de referencia. Des de "La Caixa" van argumentar que era molt fàcil (una altra vegada. Es veu que per "La Caixa" tot es molt fàcil) trobar-ho: calia senzillament anar a la pàgina de Bloomberg i treure-ho. I Jesús ho va fer, o millor dit, ho va intentar, per que quan va voler donar-se d'alta, va descobrir que subscriur-se a Bloomberg i d'aquesta manera tenir accés al index que l'obliga a pagar bastant diners a la Caixa cada mes, correspon a abonar una petita quota d'inscripció: 20.000 dòlars americans, o lo que es lo mateix, una mica mes de 19.000 euros. Ho veuen: per a que tindríem que desconfiar de "la Caixa"?

CAIXA DE CATALUNYA LLOGA EL PISOS QUE VA EMBARGAR

Mentre estem preparant aquesta edició de tardor de l'Economia dels Consumidors, ens arriba una d'aquelles noticies que un no sap ben bé si posar-se a riure o a plorar. Acabem de saber que Caixa de Catalunya (que després de la fusió finançada amb diners públics passarà, ella i les fusionades, a dir-se CatalunyaCaixa, ja que la fantasia la tenen reservada per a altres coses) posarà al mercat un stock de 3.600 habitatges, del quals 1700 a la venta i els restants 1800 en règim de lloguer. No sabem si es tracte d'un error d'algun col·lega periodista però la primera part d'aquesta noticia ens sembla incorrecta: 1700 més 1800 fa 3500. Ens falten 100 pisos. Peró on ens sembla que el Senyor Jaume Masana s'ha lluit i ben lluit es quan diu que ho fan així perquè (no s'ho perdin) "la entitat no té vocació immobiliària". Si bancs i caixes no haguessin volgut tenir tants pisos, haguessin negociat mès i millor amb el seus clients i no haguessin endegat tantes execucions hipotecaries. I, si no tenen vocació immobiliària, d'on li venen 3600 pisos a tota Espanya? Al final resultarà que els tenen perquè els hi van regalar. I creiem que es possible que sigui veritablement així: els hi van regalar, mitjançant alguna pèrdua de temps en els jutjats, uns quants milers de ciutadans que no van poder pagar la seva hipoteca degut a diferents causes, entre elles les clàusules sòl que han representat una autentic càstig per milers de famílies. I, si a cas això no hagués sigut suficient, els restant 1800 pisos a tota Espanya aniran al mercat de lloguer amb preus al voltant del 500 euros (encara que molts pensem, amb preocupació, que el preus reals estaran entre els 800 i els 1000 euros) confirmant la inequivocable vocació social d'aquesta entitat.

LA BANCA AUGMENTA UN COP MÉS LES COMISSIONS

Els clients d'entitats bancàries que hagin de renovar les seves targetes pagaran de mitjana gairebé un 4,53% més que fa un any per a les de dèbit i un 3,23% més per les de crèdit, segons les últimes dades del Banc d'Espanya. La quota mitjana al juliol per la targeta de dèbit era de 16,84 euros, mentre que per la de crèdit va ser el juliol de 33,48 euros. Altres comissions que cobren com taxes les entitats bancàries també han patit augments tot i que la crisi econòmica per la que travessen milions de famílies no cessa. En aquest sentit, la quota per mantenir un compte corrent i un compte d'estalvi, de caràcter semestral, també repunta en relació a l'any passat. En concret, tenir un compte corrent costa ara un 3,2% més que al desembre de 2009, i el compte d'estalvi se situava en un 1,5% més que a finals de desembre passat. Per tenir descoberts, la tarifa de les entitats financeres també va augmentar. El juliol passat era de 11,77 euros, un 10,8% més que fa un any. I denunciable és també el fet que la comissió per subrogació hagi crescut una mitjana de 18'97 euros en pocs mesos. Amb la candent problemàtica de les clàusules abusives en les hipoteques i milers d'espanyols tractant de canviar de banc seu crèdit hipotecari, les entitats financeres segueixen beneficiant-se d'aquesta situació i ens obliguen a pagar més per canviar de banc la nostra hipoteca.

CAIXES D'ESTALVIS: POCA RENDIBILITAT EN ELS DIPÒSITS I CRÈDITS MOLT CARS

Segons dades facilitades pel Banc d'Espanya i diverses fonts financeres consultades per ADICAE, la remuneració dels dipòsits dels bancs se situa de mitjana en un 2,83% TAE pel 2,35 TAE de les caixes d'estalvis. No obstant això, segons informa l'Institut Nacional d'Estadística (INE), el tipus d'interès mitjà dels préstecs hipotecaris de les caixes d'estalvi va ser, al juny de 2010, del 4,11- un marge de benefici de l'1,76% pel que fa a la remuneració dels dipòsits- i del 3,77% per als bancs – 0,94%-. Aquesta diferència és especialment sagnant en el cas de les caixes d'estalvis, suposadament "entitats socials" que posen més dificultats a l'hora de concedir crèdits, els cobren més cars i, a més a més ofereixen menys rendibilitat pels estalvis dels seus clients. D'aquesta manera, Qui necessita a les caixes d'estalvis?

APROFITI'S DELS PRODUCTES D'ESTALVI

AICEC-ADICAE li ofereix una àmplia guia sobre els tipus de productes d'estalvi-inversió, perquè aprengui a distingir ia utilitzar-los de la manera més efectiva per als seus estalvis.

Més informació a
aicec.adicae.net

confidencialaicecconfi

AICEC-ADICAE PRESENTA
'El banc em fa fora de casa', un informe sobre una nova regulació que garanteixi el dret a l'habitatge

El dia 10 setembre de 2010, en el transcurs d'una molt concorreguda roda de premsa, AICEC-ADICAE, la Unió General de Treballadors i la Unió de Consumidors de Catalunya van presentar un document conjunt en el que denuncien la gravísima situació que s'ha creat a raó de les 40.000 execucions hipotecaries que s'han dut a terme a Catalunya, entre els any 2007 i el primer trimestre del 2010. Ja la primera frase d'aquest escrit no deixa lloc a cap dubte: "Demanàvem millores salarials i ens donaven targetes de crèdit i hipoteques a 40 o 45 anys.." AICEC-ADICAE ha participat en la redacció i elaboració del document per ser una associació amb una trajectòria de mes de 22 anys a Espanya i 19 a Catalunya, lluitant per a la defensa del drets dels consumidors, i que acumula una experiència que ha quedat ben evident en desenes d'estudis i documents, així com en importants proposicions de llei i de reformes normatives. És normal, per tant, que la important tasca realitzada fins ara, a nivell estatal i català, hagi tingut aquest reconeixement.

L'antecedent d'aquest document es una investigació universitària (Universitat Pompeu Fabra) de l'any 2006, relatiu al limit de l'endeutament de les families catalanes, realitzada sobre una mostra de més de 600 families. La recerca posava en evidencia que ja en el 2006, es a dir, molt avant de la declaració oficial de la crisi, al voltant d'un 30% de famílies a Catalunya, tenia dificultats, o greus dificultats, per a arribar a final de mes.

A dalt, a la dreta, el representant d'ADICAE Gianfranco Pani.

AICEC-ADICAE PARTICIPARÀ I LIDERARÀ TOTA CLASSE D'ACCIONS

Dintre del capitul de despeses que més problemes li plantejaven a les famílies, l'habitatge representava, a l'any 2006, entre una 50% i un 65% del valor total. I ja a l'any 2006 comenceven a aparèixer, i de manera preocupant, elements d'endeutament de nuclis familiars que tenien que acudir a refinanciacions per poder fer front, no a les despeses ordinàries, sinó als deutes.

Molt encertadament l'autora de l'estudi posava en evidencia, a les seves conclusions, que qualsevol element que endarrerís la recuperació econòmica de les famílies, o pitjor encara, qualsevol element sobrevingut que posés en perill l'equilibri pressupostari de les famílies, determinaria un augment considerable del nombre de sobreedeutats amb conseqüències socials devastadores. Amb la presentació d'aquest document conjunt allò que s'ha posat sobre la taula és que aquestes previsions (que ADICAE també havia formulat a partir d'altres consideracions), dissortadament, s'han complert fins a arribar al nombre de execucions hipotecaries que ara tenim: 40.000 a Catalunya, donant-li a la nostre comunitat el trist primer lloc del ranking espanyol.

Es per això que AICEC-ADICAE ha acceptat participar activament en aquesta iniciativa declarant la seva total disponibilitat, des de el lloc que li correspon, per recolzar, on calgui, i fomentar totes les iniciatives possibles destinades a defensar els interessos i drets dels consumidors i usuaris, en front dels constants abusos de bancs i caixes. En aquest sentit AICEC-ADICAE participarà i liderarà tota classe d'accions, legals, socials, polítiques i legislatives, que originin de la societat civil catalana que està pagant un preu massa alt per la irresponsabilitat i la cobdícia de pocs. I que això estigui en perfecta sintonia amb el sentir de la societat civil catalana ho demostra l'ampli ressò que la presentació d'aquest document i les propostes que conté, ha determinat.

L'INTERESSAT "MODEL ITALIÀ" DE LES CAIXES D'ESTALVIS CATALANES

Les caixes d'estalvis tornen a la carrega amb els seus arguments bastants feixucs per a aconseguir fer allò que volen (com si fins ara no ho haguessin fet!). Com que no saben com dir-ho ara s'inventen, per una banda, que el model italià (el sistema de les fundacions creat a Itàlia per la llei Amato-Carli) es tindria que aplicar amb correccions perquè aquest model ha produït a Itàlia un 20% "d'exclusió financera" -com si els embargaments judicials en contra dels consumidors no ho fossin,....- i, per l'altre que en raó d'aquest perill "d'exclusió" les caixes, totes, poden necessitar altres ajudes. De moment que, de tant en tant, hi ha usuaris i consumidors que parlen o llegeixen idiomes estrangers, es fa palés el fet que els arguments que s'utilitzen no s'aguanten per enlloc.

El model italià (les fundacions que van vendre els seus actius a societat anònimes que eren les caixes de nova creació) es va tenir que aplicar perquè a mitjans del '90 Itàlia era el segon país del món per volum d'estalvis, després de Japó, i, a més a més, la primera caixa d'estalvis del món (CARIPLO) era italiana. Això vol dir que hi havia massa diners "fora de control". No tenien propietari.

QUE TENIM A ESPANYA I A CATALUNYA AQUEST MOMENT?

Caixes d'estalvis que fan aigua per als quatre costats i que necessiten diners. De moment que els consumidors, i tots els ciutadans, entenem que ja li hem donat prou diners dels nostres impostos, ens sembla, també, que la segona qüestió està contestada. I per allò que es refereix a l'exclusió social, tots els que coneixen el sistema financer i d'estalvi italià saben molt bé que si en aquest moment hi ha un 20% de la població que no te compte en un banc o caixa, això vol dir que el nou sistema ha aconseguit un molt bo resultat. En efecte, fins a mitjans dels anys '90 casi un 50% dels italians no tenien els seus diners ni a bancs ni a caixes: els tenien a correus, que ha representat, des de sempre la manera més senzilla, més barata i més efectiva de tenir un llibreta d'estalvi, pagar rebuts i fer els tràmits de tot tipus. Si després de la llei Amato-Carli aquest percentatge ha passat del 50% al 20% resulta fàcil observar que un 30% de persones s'ha decantat pel nou model. Per què serà que han llegit com a exclusió allò que es el resultat d'una reforma que va acabar amb la perillosa força financera del gegant CARIPLO, precisament mentre allò que busquen es ajuntar-se per fer-se més fort?

UN ALTRA IL·LEGALITAT DE LES CAIXES

Dintre dels processos de fusió estan passant coses que no s'expliquen amb massa facilitat. Concretament als nostres serveis d'atenció als associats han arribat moltes consultes sobre una practica que s'está implantant entre entitats que participen en aquests processos. El fet es el seguent: es realitzen tranferencies des de una entitat a un'altra per cubrir els deutes d'un client. Generalment es tracte de deutes hipotecaris. D'aquesta manera la persona es pot trobar, amb tota facilitat, que un compte que li servía per anar visquent es troba ara amb un saldo igual a zero perquè, sense dir-li res, la seva entitat ha realitzat aquesta operació. Des de AICEC-ADICAE no podem deixar de manifestar la nostra preocupació davant a aquesta actitud per part de entitats que ja están gaudint d'importants ajudes públiques, i de les que no es veu, fins al moment actual, de quina manera poden representar un benefici pels consumidors. Encara més ens sembla perillos que aquesta manera de fer s'estengui, tranformant casi en un proces administratiu una manera de fer que podría ser utilitzada unicament en casos expecionals, ja que de fet s'estan violant unes reglas fonamentals del funcionament d'una entitat financera que, d'altra banda, estan perfectament recullides en el ordenament juridic espanyol.

TÉ EL BANCO POPULAR LA CUA DE PALLA?

Curiós es el cas que ens presenta el nostre soci X.L.M, afectat per una cobertura de tipus del Banc Popular i una clàusula terra del 5%. Espectacular. Després de fer les pertinents reclamacions al Servei d'Atenció al Client i Banc d'Espanya pel swap, en relació al qual l'entitat no va oferir cap mena de solució, X.L.M decideix presentar tota la documentació al nostre equip jurídic a fi d'adherir-se a la demanda agrupada d'ADICAE. Bè, doncs l'entitat, al tenir coneixement d'aquesta nova situació, es va posar en contacte amb ell i li va comunicar que havien arribat a un acord amb ADICAE que consistia en suspendre temporalment amb caràcter retroactiu la clàusula terra del seu crèdit hipotecari fins al venciment de l'assegurança de cobertura de riscos (és el altre nom del swap). X.L.M, contrariat, es va posar en contacte amb la nostra oficina per comunicar-nos la situació. Evidentment no existia cap acord i el nostre soci va desestimar la modificació. La sorpresa va ser quan uns dies més tard l'entitat li va abonar 2.700 euros en concepte de l'esmentada modificació i li varen començar a aplicar euribor + diferencial a la seva quota mensual. Decisió unilateral de l'entitat. AICEC-ADICAE li va preparar un escrit de renuncia i la resposta del director del Banc va ser: "Son ordres de la central, no acceptem la renuncia". Increïble però cert. No serà que tenen la cua de palla ?

índice

EDITORIAL ____ Pág. 2

Els principals problemes dels consumidors catalans segueixen sense resoldre's.

En portada ____ Pág. 3

Test d'estrès als consumidors

Excessiva bancarització, manca de democratització?... Els consumidors sí que viuen estressats... i per culpa de les entitats financeres.

Hipoteques ____ Pág. 4

Les hipoteques escombraries no han desaparegut

Estan llançant ofertes que recorden en excés a les causants de la crisi.

Dipòsits ____ Pág. 5

No deixi els seus diners atrapat en dipòsits a llarg termini

Els dipòsits segueixen sent una bona opció per als estalviadors però, és recomanable que el seu període de permanència no superi els dotze mesos.

Assegurances ____ Págs. 6

Tregui partit a la seva *assegurança de la llar*

Un de cada dues assegurances de la llar són subscrites pel consumidor obligat pel fet de tenir una hipoteca.

Telecomunicacions ____ Págs. 7

L'ADSL de Telefónica car, lent .... i encara volen que sigui pitjor

Els catalans utilitzen la xarxa cada dia més per consultar els seus comptes bancaris i realitzar compres. Però els operadors no corresponen a aquesta confiança.

Pàgines centrals ____ Págs. 8-9

Especial: La ruina de les pensions privades

El lobby bancari té un gran interès en desprestigiar el sistema públic de pensions, l'únic que ha resistit a la crisi, a diferencia del sistema privat.

Arbitratge ____ Pág. 10

El consumidor bancari reclama, però... li serveix d'alguna cosa?

Les reclamacions pels serveis financers s'han multiplicat en els últims mesos.

Codi de consum ____ Pág. 11

Poca imaginació i alguns avanços en la nova llei

La normativa impulsa l'educació financera però no profundiza lo suficient en matèria de responsabilitats dels prestadors de serveis...

Plataforma Hipotecària ____ Pág. 12

II Foro Hipotecario de Catalunya

Conclusions del 3r Fòrum Hipotecari de Catalunya: Ha arribat l'hora de aturar els abusos hipotecaris.

Aicec Confidencial ____ Págs. 14-15

Els casos més sagnants a Catalunya

AICEC-ADICAE presenta 'El banc em fa fora de casa', un informe sobre una nova regulació que garanteixi el dret a l'habitatge.

EL NEGOCI DEL FUTBOL: ¿LA PRÒXIMA BOMBOLLA QUE EXPLOTARÀ?

Les entitats financeras han tancat l'aixeta del crèdit per a les families y els consumidors... pero no per al futbol. A Espanya els clubs de la Lliga van tancar la temporada 2008-2009 amb un deute global de 3.526 milions d'euros. El Barça acumula un deute de 550 milions aproximadament, per als 120 del Espanyol.

Què li succeiria a vostè si tingués un deute de més de 550 milions amb diverses entitats financeras? Creu que tindria possibilitats de refinançar el deute o acabaria amb els seus ossos a la presó? La resposta es tan obvia que fa vergonya. Però... I si vostè és l'amo d'un club de futbol? Aleshores, estimat lector, la cosa canvia molt..

El futbol es va convertir desde fa aproximadament uns quinze anys en el millor dels negocis. Des d'aleshores politics, constructors, banquers, empresaris... van copar els consells d'administració. I va iniciar-se el festival. Els clubs van començar a facturar, i a deure, milers de milions de les antigues pessetes. Pero no pasava res. Que el Reial Madrid estava endeutat ? Doncs se li recalificaba la seva Ciutat Esportiva per valor de 480 milions d'euros. Carta blanca. I així tots els clubs van anar signant traspassos i contractes multimilionaris i pujant els preus dels abonaments i material de marxandatge, consumit amb fervor per les seves aficions. Eran els temps de la Lliga de les Estrelles, dels milionaris contractes televisius. Pero tot això es va acabar. Els diners ja no circulaven amb tanta alegria a les transaccions futbolístiques, i fins i tot Mediapro- la productora que posseeix els drets televisius de la gran majoria de clubs espanyols- ha entrat en concurs de creditors.

Els deutes dels clubs creixen però... I què hi diu la banca ? Absolutament res. Es més, està actuant com un autèntic salvavides fictici de clubs, renegociant crèdits, ampliant avals i terminis de devolució,... a costa, lògicament, de seguir obtenint beneficis lucratius gràcies als interessos dels esmentats crèdits. Si fins i tot la

Primera i la Segona Divisió espanyoles es diuen ara Lliga BBVA i Lliga Adelante!

ELS MÀRQUETING VA PRENDRE EL CONTROL DEL MUNDIAL

Més de 277 milions del pastís dels ingressos de l'últim Mundial va correspondre als drets de màrqueting, on els denominats "socis FIFA"- les grans marques de refrescos, roba esportiva, automòbils i instruments d'oci que a tots ens vénen a la ment- van predominar sobre la resta. Messi, Xavi, Villa, Kaká, Cristiano Ronaldo, Ribéry, Rooney o Nakamura, entre d'altres, van inundar les pantalles de centenars de milions de llars a tot el món setmanes abans de que comencés a rodar la pilota. I venent-nos de tot: roba esportiva, cotxes, productes estètics, complexes turístics, cervesa, desodorants,... fins i tot productes financers. Cristiano Ronaldo és la imatge del Banc Espirito Santo, i a Espanya diverses entitats financeres han tret productes d'estalvi amb la "Roja" com a reclam. Ofertes, per una altre part, amb una rendibilitat mediocre i repletes de clàusules-trampa.

FINS A QUAN MANTINDRÀ LA BANCA EL NEGOCI DEL FUTBOL?

A l'actualitat sembla que el futbol tot ho mogui. És capaç de provocar eufòries i depresions col·lectives, fins i tot pot revitalitzar el PIB d'un país. Però, no obstant això, ja són desenes de clubs que s'han acollit a la Llei Concursal. I molts d'ells acumulen denuncies per impagament per part dels seus propis futbolistes. Els clubs van acumular al finalitzar la temporada 2008-2009 amb 3.526 milions d'euros com a deute net global. Segons un informe elaborat a la Universitat de Barcelona, el deute total representava el 92% dels actius " amb el que els posiciona en una situació delicada", explica el professor José María Gay de Liébana, autor de l'informe. "A grans trets, els clubs emmalelteixen de una preocupant i aguda falta de capitalització". Igual que milions de families espanyoles, a les quals els bancs i la justicia sí els hi demanen comptes.

Units som més forts. Associa't i guanyaràs

AICEC-ADICAE BARCELONA - COORDINACIÓ
c/ Entença, 30 entlo 1ª, C.P. 08015 TELF.: 93 342 50 44 - FAX: 93 342 50 45
web: www.aicec.adicae.net, e-mail: aicec@adicae.net

SABADELL
C/ Rambla, 207, 4º planta
C.P. 08202
TELF: 937 22 00 15

MANRESA
c/ Caritat nº 30 entlo. 2ª,
C.P. 08241
TELF: 902 40 50 16

MATARÓ
Camí Ral 453-457, 3r 1a,
C.P. 08301,
TELF: 93 755 22 74,

LLEIDA
Avda. Francesc Maciá,
35 8º E, C.P. 25007
TEL.: 973 23 09 71

Amb la col·laboració de: Generalitat de Catalunya — agència catalana del consum